

[Haunstrup Clemmensen.]

det kan være lidt besværligt at udforme lovforslag. Men kunne man så ikke give udtryk for, hvilke tanker man har på dette område? Vi ved, at næsten alt det, der er foreslået, ikke er tilstrækkelig godt. Hvis de tre linjer nu blev taget ud, og socialdemokratiet — oven i købet dets formand — skulle skrive denne notits, hvad skulle der så stå? Det venter vi stadig besked om.

Enggaard: Denne debat drejer sig jo primært om det socialdemokratiske forslag til beslutning vedrørende en prislov, og derfor har andre ordførere og jeg vel koncentreret det meste af vor indsats i første omgang om principielle bemærkninger om prislovområdet og de ting, der kunne være at sige i den anledning.

Jeg har imidlertid bemærket, at socialdemokratiets ordfører, hr. J. O. Krag, har ført yderligere en række betragtninger ind i debatten i sit indlæg, betragtninger, der vel egentlig i deres karakter hænger nok så meget sammen med den generelle overenskomstsituation og herunder en række af de enkeltheder, der vel i øjeblikket forhandles på Sankt Annæ Plads. Om det vil jeg godt sige, at jeg tror ikke, det er nogen lykkelig ting, at vi fører overenskomstdetaljer ind i diskussionen her i folketinget. Jeg tror ikke, at vi gavner nogen af parterne på arbejdsmarkedet eller deres indbyrdes forhandlinger i øjeblikket ved det, og det tror jeg at socialdemokratiet og dets ordfører burde lægge sig på sinde.

Hr. J. O. Krag var stærkt kritisk i sine bemærkninger over for regeringen, over for en række enkeltheder i de planer for en indkomstpøolitik, der har været fremme. Herunder var hr. J. O. Krag også kritisk over for spørgsmålet om overenskomstnævn, der, som statsministeren har sagt det, aldrig har været noget kardinalpunkt for regeringen, men en mulighed. Jeg tror, hr. J. O. Krag ved gennemlæsning af helhedsløsningen fra 1963 vil genkende ordene „et paritetisk sammensat nævn“ i forbindelse med den løsning, som hr. J. O. Krag stod for som regeringschef i foråret 1963.

Om det, der i øvrigt har været draget ind i debatten fra hr. J. O. Krags side vedrørende spørgsmålet om et prisstop for offentlige takster, vil jeg gerne sige dette, at det må forekomme os rimeligt i venstre, at den

begrænsning af mulighederne for at fastsætte højere priser, som vi pålægger erhvervene i forbindelse med en kommende lovgivning, også må gennemføres i rimeligt omfang inden for det offentlige område. Vi er opmærksomme på, at offentlige takster er mange ting, at der kan være tale om, at disse takster er fastsat ved kendelser af landvæsenskommissioner el. lign. og vanskeligt lader sig omgøre. Der kan være en anden mellemgruppe af offentlige takster, hvor hensynet til selvfinansieringen tæller afgørende ind, og hvor i hvert fald spørgsmålet om visse virksomheders eller kommuners låntagning kommer ind i problematikken. Men der er derudover en bred kreds af offentlige takster, som man har mulighed for at påvirke, og den formulering, handelsministeren har givet sit notat om den kommende prislov på dette område, nemlig at sådanne takster skal forelægges for monopohtilsynet til udtalelse, før de fastsættes, er efter mit skøn rimelig. Jeg vil håbe, at de offentlige myndigheder, hvad enten det er statslige eller kommunale, der har det i deres hånd at fastsætte disse takster, vil gøre det under hensyntagen til den samfundsøkonomi, som alle disse bestræbelser søger at tjene.

Niels Helveg Petersen: Hvis man mener det alvorligt, at parterne nu skal have fred til at fuldføre deres forhandlinger på grundlag af deres erklæring af 16. oktober, tror jeg ikke, det gavner sagen at rejse en almindelig økonomisk diskussion, endsize en indkomstpøolitisk diskussion i dag. Hr. J. O. Krag brugte ganske vist en del af sin taletid til at komme ind på alle disse emner, men efter min opfattelse må debatten her i dag dreje sig om det, som står på folketingets dagsorden: den prislovgivning, der skal gælde efter 1. marts.

Her synes jeg, at debattens resultat allerede nu kan siges at være, at vi har fået tilkendegivet nogle principper for regeringen, som skal følges i den kommende lovgivning, og at socialdemokratiet i dag har sagt, at man i og for sig var tilfreds med de principper, som her var nedlagt. Hermed mener jeg, at debatten kan få en overordentlig tilfredsstillende udgang, og det skulle være muligt, efter de udtalelser, at folketingets partier i enighed, når tiden kommer, kan